

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/5/2023
Identifikačné číslo spisu:	8120211904
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8120211904.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. I. I., narodenej M., zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, IČO: 31954448, proti žalovanému VÚB Operating Leasing, a.s., Bratislava - mestská časť Ružinov, Mlynské nivy 1, IČO: 54108128, o vydanie bezdôvodného obohatenia 374,28 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 32Csp/174/2020, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2022 sp. zn. 20CoCsp/34/2022 v spojení s opravným uznesením z 15. decembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. septembra 2022 sp. zn. 20CoCsp/34/2022 v spojení s opravným uznesením z 15. decembra 2022 a rozsudok Okresného súdu Prešov zo 07. júna 2022 č. k. 32Csp/174/2020-21 z r u š u j e a vec vracia Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 07. júna 2022 č. k. 32Csp/174/2020-21 takto rozhodol:

„I. Pokračuje v konaní s nástupcom žalovaného VÚB Operating Leasing, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 02 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 54108128.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 374,28 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 24. 10. 2020 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. M. zo dňa 19. 4. 2017 uvedená v časti Omeškanie s úhradou splátok:

„V prípade ak sa klient dostane do omeškania s úhradou jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace spoločnosť klienta vyzve k úhrade dlžnej sumy. Ak klient nereaguje na výzvy spoločnosti a nesplní si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, poverí spoločnosť zmluvného partnera mimosúdnyim vymožením svojej pohľadávky. V prípade vymoženia pohľadávky spoločnosti je klient povinný uhradiť náklady spojené s mimosúdnyim vymožením pohľadávky spoločnosti vo výške 295,20 eura s DPH, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Priznáva žalobkyni vo vzťahu žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 374,28 eura spolu s príslušenstvom, ako aj určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Poukázal na to, že predmetom konania je nárok žalobkyne z titulu Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, opísaný v bode 1. odôvodnenia tohto rozsudku, podporený predloženými listinnými dôkazmi, o ktorých nespornosti nemal pochybnosti, ktorý sa riadi ustanoveniami Občianskeho zákonníka § 52 a § 52a, § 53, § 451, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch § 15, § 9. Vzhľadom k skutočnosti, že žalovaný si bez vážneho dôvodu nesplnil povinnosť uloženú uznesením, v ktorom bol vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia do vlastných rúk vyjadril k žalobe, pripojil listiny, prípadne označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom žalovaného poučil o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a jeho následkoch. Z týchto dôvodov bol toho názoru, že sú splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie ustanovené v § 273 Civilného sporového poriadku, a preto žalobe vyhovel.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalovaného, rozsudkom z 27. septembra 2022 sp. zn. 20CoCsp/34/2022, v spojení s opravným uznesením z 15. decembra 2022, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie; a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2.1. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie uznesením č. k. 32Csp/174/2020-13 z 22. októbra 2020, vyzval právneho predchodcu žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 15. 10. 2020, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie obsahuje aj poučenie, že v prípade, ak žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalobu spolu s uvedeným uznesením súd prvej inštancie doručil právnemu predchodcovi žalovaného dňa 22. 10. 2022. Keďže žalovaný bez vážneho dôvodu nesplnil povinnosť uloženú uznesením vydaným podľa § 167 ods. 1 a 2 CSP, súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie vyhodnotil, že všetky podmienky vyžadované zákonnou úpravou pre vydanie kontumačného rozsudku boli splnené. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

2.2. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, ktorej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a procesne neúspešný žalovaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľ namietal, že procesný poriadok úplne jednoznačne uvádza, že kontumačným rozsudkom nemožno rozhodnúť o žiadnej inej žalobe, než je žaloba o splnenie povinnosti. Všetky ostatné tri druhy žalôb uvedené v ust. § 137 písm. b) - d) CSP sú *expressis verbis* vylúčené. Určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemožno za žiadnych okolností považovať za žalobu o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Pritom jedine a výlučne len o tejto žalobe je možné rozhodnúť kontumačne. Súd v danom prípade rozhodoval o dvoch nárokoch, pričom len jeden z nich bol žalobou o plnenie. Ak mal súd za to, že sú splnené podmienky na kontumačné rozhodnutie, mal takto rozhodnúť len o prvom žalobnom nároku, pričom druhý nárok mal vylúčiť na samostatné konanie. Toto bol jediný zákonný procesný postup, ktorý v danom prípade prichádzal do úvahy.

3.2. Dovolateľ taktiež namietal, že presne tá istá argumentácia, ktorú žalovaný vznáša v tomto dovolaní bola vznesená aj v odvolaní. Z odôvodnenia odvolacieho súdu nie je možné zistiť, ako sa odvolací súd s touto argumentáciou vysporiadal. Pritom išlo o úplne zásadnú odvolaciu námietku, na ktorej „stojí a padá“ celé odvolanie. Buď sa o neprijateľnosti zmluvnej podmienky môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, alebo nemôže. Odvolací súd k nej neuviedol nič. Nie je povinnosťou strany sporu ani povinnosťou dovolacieho súdu domýšľať si dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu, ak tieto v odôvodnení rozhodnutia úplne absentujú. Žalovaný žiada, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie prípadne, aby zrušil aj rozsudok súdu prvej

inštalácie a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že za situácie, že žalovaný namieta posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v rozsudku kontumačného charakteru, potom žalovaný bol povinný vymedziť dovolací dôvod podľa § 421 CSP, čo však neučinil a rozhodnutie odvolacieho súdu namieta iba podľa § 420 písm. f) CSP. Ak súd zistí, že v súdnej veci o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky zamietnuť nemôže, a to bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky samostatnou žalobou v zmysle § 298 ods. 1 CSP, alebo pri podmienkach, aké sú obsiahnuté v § 298 ods. 2 CSP a tiež bez ohľadu na to, či žaloba smeruje proti obchodníkovi, ktorý je autorom neprijateľnej zmluvnej podmienky, alebo proti jeho právnomu nástupcovi a bez ohľadu na to, že o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, už bolo v inom súdnom konaní, ale z iného právneho vzťahu, založenom iným právnym úkonom rozhodnuté, a to aj v prípade, ak by sa súdne konania týkali tých istých strán a bez ohľadu na to, či v prípade úverového právneho vzťahu, už úver splatený bol, alebo ešte nie. Žalobkyňa navrhuje, aby dovolací súd postupom podľa § 447 písm. f) CSP uznesením dovolanie odmietol, alternatívne dovolanie ako nedôvodné rozsudkom zamietol. Taktiež navrhuje, aby žalovaný bol zaviazaný k náhrade trov dovolacieho konania žalobkyne v rozsahu 100%.

5. Dovolateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že kontumačným rozsudkom možno rozhodnúť iba o žalobe na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP. Jedná sa o prvú podmienku, ktorá musí byť pri vydaní kontumačného rozsudku splnená. Z výslovného znenia § 273 CSP jasne vyplýva možnosť aplikácie kontumačného rozsudku iba vo vzťahu k vyššie uvedenému konaniu. Je tak zrejmé, že súdy nižších inšancií pri vydaní a potvrdení predmetného rozsudku postupovali v zjavnom rozpore so zákonom.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné, a to z nasledujúcich dôvodov:

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

10. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý

proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

11. Žalovaný vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Ním tvrdená vada znátočnosti sa mala prejavovať v tom, že kontumačným rozsudkom nemožno rozhodnúť o žiadnej inej žalobe, než je žaloba o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP, pričom namietal aj nepreskúmateľnosť, nakoľko uvedené tvrdil aj v odvolaní a odvolací súd sa k danému žiadnym spôsobom nevyjadril.

12. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

13. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP, musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (rovnako viď aj sp. zn. 3Obdo/40/2017).

14. Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

- a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

15. Rozsudok pre zmeškanie prispieva k urýchleniu či ukončeniu konania v prípadoch, ak niektorá z procesných strán je v konaní nečinná, no zároveň má voči nečinnnej procesnej strane sankčný charakter, keď v podstatnej miere obmedzuje jej možnosť uplatňovať v konaní jej práva. S ohľadom na túto skutočnosť súd, ktorý rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie, musí vždy s ohľadom na okolnosti prípadu uvážlivo posúdiť, či vydanie takéhoto rozhodnutia je na mieste, či jeho vydaním nedôjde k narušeniu procesnej rovnosti účastníkov konania. Z uvedených dôvodov by súd mal pristupovať k uplatneniu tohto inštitútu zdržanlivo a v nejednoznačných prípadoch by k vydaniu rozsudku pre zmeškanie pristúpiť nemal.

16. Ustanovenie § 273 CSP vyžaduje pre vydanie kontumačného rozsudku splnenie podmienky, a to, že ide o konanie o žalobe podľa § 137 písm. a), teda spor o splnenie povinnosti (žaloba na plnenie). Kontumačne teda možno rozhodnúť len nároky žalobcu na splnenie hmotnoprávnej povinnosti voči žalovanému, (teda subjektívne práva žalobcu na dare, facere, omittere, pati). Ústavný súd potvrdil, že

kontumačný rozsudok môže byť vydaný iba pri žalobe na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Pri žalobe o určenie právnej skutočnosti kontumačný rozsudok neprichádza do úvahy (III. ÚS 373/2020) (pozri § 273 [Charakter rozsudku pre zmeškanie a podmienky na jeho vydanie]. In: ŠTEVČEK, Marek, a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022).

17. Súd prvej inštancie v tomto konaní vo výroku III. rozhodol tak, že „Určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19. 4. 2017 uvedená v časti Omeškanie s úhradou splátok: „V prípade ak sa klient dostane do omeškania s úhradou jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace spoločnosť klienta vyzve k úhrade dlžnej sumy. Ak klient nereaguje na výzvy spoločnosti a nesplní si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy, poverí spoločnosť zmluvného partnera mimosúdny vymožením svojej pohľadávky. V prípade vymoženia pohľadávky spoločnosti je klient povinný uhradiť náklady spojené s mimosúdnym vymožením pohľadávky spoločnosti vo výške 295,20 eura s DPH“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

17.1. Z uvedeného výroku súdu prvej inštancie je zrejmé, že v tejto časti nejde o prípad § 137 písm. a), teda o spor o splnení povinnosti (žaloba na plnenie).

18. Pokiaľ súd napriek tomu, že nie je splnená niektorá z kumulatívnych podmienok stanovených v ustanovení § 273 CSP, (napr. že sa nejedná o spor o splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP), rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, je takýto jeho postup v priamom rozpore so zákonom, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných práv žalovaného v takej miere, že dochádza k závažnému porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces (obdobne sp. zn. 3Obdo/53/2020).

18.1. Napriek uvedenému a napriek jednoznačnému a nepochybnému zneniu ustanovenia § 273 CSP okresný súd rozhodol vo výroku III. v časti určovacieho sporu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Takýto rozsudok pre zmeškanie žalovaného, ktorý bol vydaný v priamom rozpore s ustanovením § 273 CSP, považuje dovolací súd za nezákonný, keďže ním okresný súd svojím postupom v rozpore so zákonom znemožnil, aby sa účinne bránil v spore, čím mu znemožnil realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že porušil právo žalovaného na spravodlivý proces, v dôsledku čoho je konanie pred súdom prvej inštancie zaťažené vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP.

19. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

20. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

21. Podľa názoru dovolacieho súdu faktom je, že odvolací súd síce nie je povinný dať v písomnom vyhotovení rozhodnutia odpoveď na úplne všetky sporné otázky, avšak je povinný vysporiadať sa dostatočne presvedčivo aspoň s tou najzásadnejšou argumentáciou, k čomu však nedošlo. Teda platí, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nespĺňa základné zákonné kritéria na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí.

22. Dovolací súd podotýka, že odvolací súd sa vyššie uvedenej námietke, ktorá bola špecifikovaná už v odvolaní žalovaného, vôbec nevenoval. Dovolateľ poukazoval na to, že sú závery oboch súdov nesprávne, vzhľadom k tomu, že nevysvetlili, prečo výrokom III. súd prvej inštancie rozhodol o žalobe o určení právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP, pričom podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené. Civilný sporový poriadok nepripúšťa, aby sa rozsudkom pre zmeškanie rozhodlo o inom spore ako spore, predmetom ktorého je splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP.

23. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uvádza, že konanie je postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou aj v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a zakladá tak prípustnosť i dôvodnosť podaného dovolania v prejednávanej veci. Tento nedostatok spočíva predovšetkým v tom, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočným spôsobom nezaoberal odvolacou argumentáciou dovolateľa, ktorá si vyžadovala špecifické odpovede, a ktorá mohla mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci.

24. Dovolací súd mal preto za preukázané, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie je prípustné a zároveň dôvodné, a teda je potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 450 CSP). Keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

26. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP).

27. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.